

sig paa fremmed Valuta eller paa andre Værdier, op eller ned. Nationalbanken er selvfølgelig i høj Grad bundet ved Markedets Tilstand. Sterling, som i Øjeblikket staar 3—4 pCt. under Pari, synes, hvis man lader Handelsforholdene raade sig selv, nærmest at have Tilbøjelighed til at gaa op, og hvis Nationalbanken imod en saadan Tendens uden videre vilde prøve paa at sætte Kursen ned, vilde der ikke resultere andet deraf end dette, at dens Beholdning af Sterling vilde blive revet bort og gaa helt andre Steder hen end der, hvor man ønskede, den skulde gaa hen.

Endelig fremhæver man, og det har den ærede Ordfører lagt Vægt paa og med Rette, at hvis vi kunde omsætte vore Guldbarrer til Guldmønt, maa man gaa ud fra, at vi vilde kunne benytte dem til Betaling, idet jo Landene ifølge den skandinaviske Møntkonvention er pligtige til gensidig at tage hinandens Mønter som fuldgyldig Betaling. Men den ærede Ordfører har samtidig gjort opmærksom paa, at dette allerede af den Grund har sine store Vanskeligheder, at Møntværket ikke kan skaffe sig de Redskaber og Midler, som det plejer at faa fra Udlandet, og at man derfor staar overfor den Mulighed, saa fremt det ikke lykkes herhjemme at fremstille disse Midler, at Mønten da maaske maa høre helt op med at arbejde. Dette gælder ikke blot om Guldmønt, men ogsaa om Skille-mønt, og jeg vil i denne Forbindelse samtidig i Forbigaaende bemærke, at Nationalbanken mener endogsaa at kunne komme til at staa overfor den Nødvendighed at maatte genoptage Udstedelsen af En-Kronesedler; saa stærk Efterspørgsel er der efter Mønt, og saa vanskeligt er det i Øjeblikket at fyldestgøre Kravet.

Jeg har her fremhævet de Vanskeligheder, der er, og tillige betonet, at hvor ubehageligt og kedeligt end det foreliggende Forhold er, bør man dog paa ingen Maade tillægge det en større Betydning, en større reel Rækkevidde, end det i Virkeligheden har. Men paa den anden Side er det klart, at baade Nationalbanken og Regeringen har sin fulde Opmærksomhed henvendt paa at søge med de Midler, som staar til Raadighed, at afhjælpe denne Ulempe. I de seneste Maaneder er der her fra Landet sendt 15 Mill. Kr. i møntet Guld til Sverige og Norge. Den sidste Sending paa 5 Millioner afgik i forrige Maaned.

Til sidst vil jeg gøre opmærksom paa,

at denne Lov, for saa vidt den indeholder en Suspension af Nationalbankens Forpligtelse til at købe Guld til Pari, i og for sig kun er af rent forretningsmæssig Betydning. I Stedet for at være forpligtet til, som Banken normalt er, at give pari, d. v. s. 2,480 Kr. for et kg Guld minus $\frac{1}{4}$ pCt. i Prægningsomkostninger, staar Nationalbanken nu indenfor visse Grænser frit. Banken er berettiget til, efter den for Tiden fastsatte Bestemmelse, at byde indtil 5 pCt. under Pari. Dette betyder kun, at Nationalbanken ikke skal være forpligtet til at betale en Vare dyrere, end Markedet tillader at købe den. Det vilde være urimeligt at tvinge Banken til at betale fuld Pris, naar nogen kommer og tilbyder at sælge Varen billigere. Men ud over dette har Nationalbankens Fritagelse for at købe Guld i og for sig ingen Rækkevidde, og navnlig vedrører dette Spørgsmaal ikke direkte Spørgsmaalet om Opgæld paa danske Sedler i Sammenligning med norske og svenske.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg A. Sp. 2185) samt *dets Overgang til 3die Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt.

Næste Møde afholdes i Dag Kl. 2²⁵ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 118 af 17. April 1916.

Mødet hævet 2²⁰.